

Marijino vnebovzetje
Pirniče, 15. avgust 2017
»Marija – Skrinja zaveze«

Dragi bratje in sestre!

Na večer pred praznikom Marijinega vnebovzetja leto za letom poslušamo berilo iz 1. kroniške knjige, ki govori o tem, kako so Izraelci pod vodstvom kralja Davida, sredi Jeruzalema pripravili šotor, prostor za skrinjo zaveze ter jo nato, na moč slovesno in pobožno, prenesli na njeno novo mesto. Pri dnevni sveti maši, ravnokar, smo poslušali berilo iz Janezovega razodetja, ki pravi, da se je *»odprlo Božje svetišče v nebesih in videla se je skrinja njegove zaveze«*.

Zakaj, dragi prijatelji, v zvezi z Marijo govorimo o »skrinji zaveze«? In še več, zakaj eden od vzklikov lavretanskih litanij Matere Božje, govori o Mariji kot o skrinji zaveze sami? V čem sta si skrinja zaveze in Marija podobni, da se ta dvojica tolikokrat pojavlja skupaj?

Zaveza - rečemo ji tudi prva ali stara zaveza - je nekakšno zavezništvo, pogodba, ki jo je Bog na Sinaju sklenil s svojim izvoljenim ljudstvom, Izraelom. Pogodba je dokaj enostavna in razumljiva: *»Če boste hodili po mojih zakonih in se držali mojih zapovedi in jih izpolnjevali«,* vas bom blagoslavljal: moje ljudstvo boste in ničesar se vam ne bo bati. *»Če pa me ne boste poslušali in ne izpolnjevali vseh teh zapovedi«* vas za vaše grehe kaznujem sedemkrat bolj, kot druge narode. Kriterij Božje naklonjenosti je izpolnjevanje zapovedi, ki jih Bog nalaga svojemu ljudstvu in jih je Mojzes prejel zapisane na dveh kamnitih ploščah. Danes jim rečemo 10 Božjih zapovedi. Izpolnjevanje zapovedi je bilo za Izraelce vprašanje preživetja. Če se jih bomo držali in jih spolnjevali, so bili prepričani, bo Bog z nami: varoval nas bo in blagoslavljal naše delo. Če jih bomo zavrgli, bo Bog zavrgel nas in prej ko slej bomo propadli. Plošči božjih zapovedi sta bili torej za Izraelce nekaj najdragocenejšega, kar so premogli. In temu primerno so jih tudi čuvali in spoštovali. Hranili so jih v dragoceni skrinji, ki so se jo lahko dotaknili le posvečeni duhovniki, leviti. To je bila skrinja zaveze. Njihovo Najsvetejše.

Ob dopolnitvi časa je Bog sklenil zavezo obnoviti in jo ponuditi, ne le Izraelcem, temveč vsemu človeštvu. Vsebina te nove zaveze, ni kaj dosti drugačna od stare, pa vendar po drugi strani povsem nova. Zdaj kriterij Božje naklonjenosti ni več zgolj izpolnjevanje, v kamen vklesanih predpisov, zapovedi, temveč življenje po zgledu tistega, ki Božje zapovedi pooseblja na najpopolnejši način: življenje po zgledu Jezusa Kristusa. Kar je bilo za staro zavezo življenje v skladu s postavo, temelječo na desetih zapovedih, je za novo zavezo življenje v skladu z besedo in

zgle dom Jezusa Kristusa. In kot je bil za Izraelce prostor, v katerem so hranili to svojo največjo dragocenost čudovita skrinji zaveze, je prostor v katerega je bil kot človek položen Jezus Kristus, telo Device Marije. Kar je za izraelsko postavo skrinja zaveze, je za Jezusa Kristusa Marija.

Zato je ta nazareška mladenka zares prava skrinja zaveze. Medtem, ko je bila stara skrinja zaveze varno spravljena v Jeruzalemskem templju, in se ji je smel približati le duhovnik, ki je pred njo opravljal kadilne daritve, se nova skrinja zaveze, Marija, odpravlja ne pomoč svoji sorodnici Elizabeti. Že v tem dejstvu se kaže bistvena razlika med staro in novo zavezo: medtem, ko stara bolj ali manj določa človekove dolžnosti v skladu s pravili in zapovedmi, nova zaveza vabi ljudi k ljubezni do bližnjega, k pomoči ljudem, ki so jo potrebni.

Še ena podrobnost, ki navadno ostaja skrita površnemu očesu, tu pride do izraza. Evangelist Luka, ki popisuje srečanje med Marijo in Elizabeto, zapiše, da je ob srečanju z Marijo *»poskočilo dete v Elizabetinem telesu.«* Kako to dejansko izgleda boste mame seveda vedele veliko bolj natančno, kot si lahko predstavljam jaz, a zanimivo je, da evangelist v tej povedi uporablja isto besedo, s katero starozavezni pisatelj kroniške knjige pove, kako se je kralj David veselil pred skrinjo zaveze: pravi namreč, da je od veselja *»rajal in poskakoval«*. Kot je pred skrinjo zaveze poskakoval kralj David, pred Marijo poskakuje Janez Krstnik. Z izbiro te besede evangelist nedvoumno potrdi, da je Marija zares nova skrinja zaveze, in da je to, kar prinaša pravzaprav Božja prisotnost v svetu. Tako deset Božjih zapovedi, kakor Jezus Kristus, so za človeka izraz Božje volje; Božja prisotnost sama. Po njih je Bog navzoč med nami.

Dragi bratje in sestre. Če je Marija res skrinja zaveze, potem je to, kar nam prinaša izraz tega, kar Bog pričakuje od nas. Ali, kot je Bog sam razodel ob Jezusovi spremeni tvi na gori: *»Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!«* Če ga bomo res poslušali in po njegovem nauku živeli, bomo ostali izvoljeno ljudstvo ter v polnosti uživali Božji blagoslov. In upati smemo, da se bomo nekoč naši nebeški Materi, novi skrinji zaveze, pridružili tudi v nebeški slavi. Amen.